

Máte prosinec, nebo leden? Pojděte se mnou do půlky listopadu...

Bonsai č. 3 a velké emoce

„Budeme křtít naši desku v *menze*, tam kde jsme začínali,“ okomentoval dost nezvyklé místo pro koncert velký boss

Bonsai č.
a celého

3

večera, který se právě chystám popsat,

Vašek Koblenc

. Sálek s nevhodným tvarem i všelijak nepříhodnými vestavbami hrál péči zvukaře

Karla Dřínka

jak z praku, nestačili jsme se divit.

Modelem večera, kde se kromě křtu alba **Z *dlouhých poutí*** slavilo taky 18 let existence Bonsai č. 3, bylo pozvat jako hosty všechny ex-členy a sehrát si ještě jednou zrychleně historii kapely. Ex-členů, jak známo, je v kapele, která měnila členy velmi rychle, opravdu dost, nepřijeli tuším tři. Nejslavnější z nich, jeden ze zakládajících členů a současný epydemik Honza Přeslička poslal jako omluvu zdravici, která byla přehrána na úvod večera. A ti, co přijeli, se postupně střídali na pódiu a předváděli vývoj kapely, která – jak říká Vašek Koblenc – není revival, jenom chce uchovávat písničky Franty Stralczynského a Tomáše Poláčka, protože za to stojí. Kromě těchto bonsaích záležitostí se hrály i původní písně napsané (většinou členy a ex-členy) přímo pro Bonsai č. 3, tak jak je to ostatně namícháno i na křtěné desce, a musím říct, že v obou skupinách písniček mám své oblíbené.

Místo chybějících ex-členů si zahráli přítomní muzikanti, byť se v příslušné sestavě původně nevyskytovali, takže na pódiu se neustále vyměňovali účinkující; musím říct, že obdivuji, jak to s minimálním zkoušením všichni se všemi zvládli. Desku přijel pokřtít (kromě již zmiňovaného

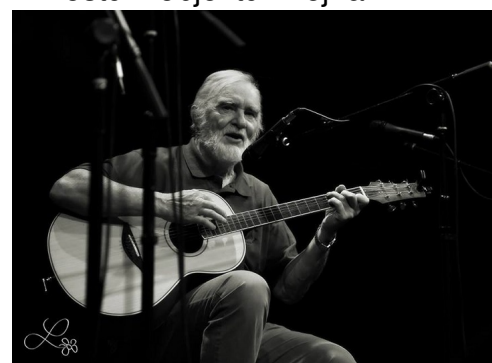
Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 01 Leden 2017 21:52

Karla Dřínka) Františkův bratr **Karel Stralczynský**, který si také s kapelou zahrál několik kousků na violoncello (takto občas hostoval i s Bonsai v 80. letech), zúčastnil se i pan vydavatel **Luboš Houdek (Galén)**. Na závěr se na nevelké menzovní pódium vmáčkli všichni, kdo v tom neopakovatelném večeru hráli a zpívali, a společně si dali *Zázraky*

– tak jak to na závěr koncertů dělávala i Bonsai. Emoce byly převeliké, a kdo chtěl, mohl je nechat doznívat v nedaleké studentské kavárně, kde se jamovalo dlouho, předlouho...

Každý chce přece slyšet Sekvoj...

První kapelu dlouhého večera – **Větrno Liberec** - jsem nestihl, zato s jejím kapelníkem Petrem Peukerem jsem pak v průběhu večera vedl dlouhé hovory. Nikam nespěchal, což bylo pro zmiňovanou akci typické: nikdo nikam nespěchal, řada účinkujících i hostů v objektu Mlejna prý pak přespávala.

A co bylo ještě typičtější – koho všeho jsem tam (kromě účinkujících) potkal: Tonyho Antonyho, Juppa, jeho ženu Hanku, Majora, Balíka, Cimburu a Kytku, Petra Kuklíka... Omlouvám se všem, koho jsem nejmenoval, prostě jsem tam potkal celý roj lidí, které samozřejmě více nebo méně pravidelně kolem muziky potkávám, ale tolik najednou... to asi dlouho ne. Myslím, že se potvrdila teorie, že trampská muzika je skutečně médium nekonkurenční, přátelské, které lidi sbližuje: všichni se rádi přišli podívat na oslavu 35. narozenin kapely **Sekvoj**, která sice v některých etapách existence zkoušela leccos, až třeba i soft folkrock, ale většinu svého předlouhého života byla trampská až supertrampská, až je konečně možná nejtrampštější teď, s ohlody chlapáckými aranžemi, tedy bez zpěvaček, které po většinu existence Sekvoj provázely. I na ně dojde, nepředbíhejme.

V první půli hráli hosté tedy gratulanti: kromě zmíněného Větrna **Běda Šedíka Röhrich**, úžasná postava trampské (nejen) muziky. Doprovázela ho chvílemi část Lístku; celý **Lístek**

Na podzim jsem slyšel taky Bonsai č. 3, Sekvoj a Honzu Řepku

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 01 Leden 2017 21:52

si zahrál poté, a taky to byl mimořádný zážitek, už proto, že slyšet Lístek

„v období intenzivních rodičovských povinností“

(jak sami píší) není tak jednoduché. S nejslavnějším jménem a z největší dálky pak přijel

Vojta Kidák Tomáško

. Po pauze zahájil kolega Belmondo, který celý večer skvěle uváděl, tím, že přečetl ještě skvělejší

Juppovu

zdravici. Poté se střídavým úspěchem předvedl jakýsi voiceband na slovo sekvoj, který secvičoval v první půli s publikem, a pak už vtrhli na pódium oslavenci. Napřed nás čekal jakýsi výlet do historie, kterým provázeli otcové zakladatelé

Olda Dolejš

a

Pavel Hurt

: i kontrabasista

Emil Pindř Makal

musel předat nástroj svým předchůdcům

Přemku Vágnerovi

a

Pavlu Krumphanzlovi

a zejména pak byl řetěz „historických“ songů záminkou pozvat na pódium všech pět ex-zpěvaček Sekvoje:

Hanku Řeháčkovou, Dášu Pařízkovou, Moniku Veselou, Lucii Plecitou

a

Karolínu Skalníkovou

(ta přišla i s příčnou flétnou, samozřejmě).

Hezky se na to koukalo, poslouchalo, vzpomínalo, hosté přinášeli dary... Ještě jsme zkoukli úúúžasné historické fotky hrdinů dne a pak už následoval až do samého konce večera koncert současné tříčlenné sestavy. Belmondo vzpomněl na Sekvojáky, kteří už přijít slavit nemohli - Mirka Buriana (multiinstrumentalista), Jardu Pecku (zvukař) a Jardu Řehoře (textař) – a místo minuty ticha vyhlásil minutu radosti (to bylo řevu). Pokud byste snad měli pocit, že se jednalo o jakýsi potlach Na Růžku, tak jenom zmíním, že v koutě pódia nenápadně postávala Porta obecná, Interporta (to byl takový rok, kdy měla Tramská Porta takhle blbej název...), zvláštní cena Mohelnického dostavníku za zásluhy o tramskou píseň, Platinová deska za 70 000 prodaných nosičů

Vandru do padesátek,

na kterémžto albu se Sekvoj podílela... Tak všechno nejlepší do dalších desetiletí.

Open Mic s číslem 99 naposledy v Potrvá

Neuvěřitelných deset let už pořádá jeden z nejtalentovanějších písničkářů své generace **Jan Řepka**

Open Mic v kavárně Potrvá v pražských Dejvicích. Samozřejmě, ten čas a energie mohly být místo setkávání písničkářů všech generací, stylů a hlavně úrovní věnovány tvorbě vlastních, jistě skvělých písní. Ale Honza určitě sám dobře ví, proč považuje za důležitější organizovat večery s volně přístupným mikrofonem a pomáhat tak druhým i žánru celkově. Sám si na těchto večerech zahrál vždy cca jednu písničku (podle šušandy v poslední době spíš méně...). Na prosincovém Open Micu to bylo jinak.

„Poslední dvouciferný Open Mic a zbrusu nové album – dva důvody, proč si jednou pozici hosta rezervovat sám pro sebe. I když hlavním hrdinou bude vlastně někdo jiný,“

napsal Honza Řepka do bulletinu Open Micu k večeru, na němž představoval novou desku s písněmi švýcarského písničkáře Maniho Mattera.

Před ním ovšem samozřejmě hráli, zpívali nebo recitovali, jako kdykoli předtím, jiní, konkrétně tito: **MonoStereo** (duo kytaristy Pavla a zpěvačky Moniky), písničkářka **Hana Hrdinová**, básník **Jiří**

Ošlejšek

, písničkář s přezdívkou

Sklad by walda

, ústřední duo z kapely

Bárotý

, vypravěč

Jan Beran

, písničkářka

Adéla Jonášová

a

Mirek Kovářík

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 01 Leden 2017 21:52

S

Mikem Perrym

(střídavě recitace a písnička). Největší zážitek z těchto „předskokanů“ jsem měl samozřejmě z úžasného Mirka Kovářika: letos mu bylo 82 let, což neříkám proto, že by to na jeho recitaci bylo jakkoli slyšet, spíš vás nabádám, abyste si zážitek s ním nenechávali ujít, myslím, že se může kdykoli rozhodnout pro odpočinek. Potěšila mě (nepřekvapivě) Adéla Jonášová; musím zdůraznit, že vystoupila v té nej-open fázi večera, kdy se může přihlásit kdokoli z publika, kdokoli, kdo nemusí být na konkrétní večer vůbec přihlášen. Bárty vzbudili minimálně mou zvědavost a Sklad by valda pěkně hraje na kytaru.

No a po přestávce pak Jan Řepka, tentokrát výhradně s písněmi Maniho Mattera. Nádherné věci s přesným feelingem a špičkovými překlady – nebyl dosud žádný český písničkář, který by s takovým vhladem a úsilím představil některého zahraničního kolegu. Album **Rozjímání o sendviči** 36

písní Maniho Mattera

je připravené s nesmírnou precizností a obrovskou porcí vložené energie – ale to už se netýká Open Micu a popovídáme si o tom, doufám, jindy na jiném místě.

V bulletinu nebylo – ale myslím, že to už napsat mohu – že 99. Open Mic byl současně posledním v příjemné kavárně Potrvá. Slavnostní **Open Mic #100** nebude vlastně žádný Open Mic, ale celodenní písničkářský festival s velmi vybraným programem. Odehraje se v sobotu

14. ledna v Divadle MANA

ve Vršovcích (vstup z ulice Na Kovárně) a rozhodně si ho nenechte ujít. A doufám, že tam už se dozvíme, kde bude Open Mic #101.

Děkuji Vám, že čtete mé články, a nemyslím tím jen tyto podzimní akce. Bez ohledu na to, jestli Nový rok už proběhl nebo ne, vám přeji všechno nejlepší do roku nového, hodně skvělé muziky a těším se, že se na stránkách FOLKtimu budeme setkávat nadále.

Bonsai č. 3 - 18 let a křest alba Z dlouhých poutí, 18. listopadu 2016, České Budějovice, menza Jihočeské univerzity

Sekvoj – 35 let, hosté Větrno, Běd'a Šedifka Röhrich, Lístek, Vojta Luďák Tomáško, 3. prosince 2016, Praha, KD Mlejn

Open Mic #99, účinkovali Jan Řepka, MonoStereo, Hana Hrdinová, Jiří Ošlejšek, Sklad by walda, Bárty, Jan Beran, Adéla Jonášová, Mirek Kovářík, Mike Perry, 7. prosince 2016, Praha, kavárna Potrvá Více fotografií na Facebooku:

[Petr Zikmund - Bonsai č.3](#)

[Lenka Živná - Sekvoj](#)

[Lenka Živná - Open Mic Potrvá #99](#)